

BRANIMIR PRPIĆ

VICKO IVANČEVIĆ*

Branimir Prpić
Šumarski fakultet
HR 10000 Zagreb

UDK:929
Ur.: 1996-07-26

Početak ove godine mr. sc. Vicko Ivančević, dipl. inž. šum., na Šumarskom fakultetu uspješno je obranio doktorsku disertaciju *Šuma i šumarstvo dijela hrvatskog primorskog krša tijekom XIX. i XX. vijeka*. Time je stekao pravo na akademski naslov doktora znanosti u grani biotehničkih znanosti, područja šumarstva.

Vicko Ivančević rođen je 9. ožujka 1937. g. u Korčuli, gdje je pohađao osnovnu školu.¹ Realnu gimnaziju završio je u Splitu, a Šumarski fakultet, šumsko-biološki smjer u Zagrebu. Prvi radni odnos zasnovao je u tadašnjem Šumskom gospodarstvu Senj gdje neprekidno radi sve do danas. U tom razdoblju obavljao je različite poslove uzgajanja, zaštite, uređivanja šuma, projektiranja šumskih prometnica i ekologije u stručnim službama i šumarijama. Stručni ispit položio je 1968. godine. Prije četiri godine raspoređen je na mjesto rukovoditelja

* Član Senjskog muzejskog društva Vicko Ivančević obranio je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu disertaciju *Šuma i šumarstvo dijela hrvatskog primorskog krša tijekom XIX. i XX. vijeka* i time stekao akademski naslov doktora znanosti u grani biotehničkih znanosti, područja šumarstva. Budući da držimo kako i čitatelje *Senjskog zbornika* valja detaljnije upoznati s time, donosimo kratki životopis i stručni osvrt na njegovu disertaciju, koji su objavljeni u *Šumarskom listu*, 6-7, Zagreb, 1996, 372-373. Iskreno čestitajući dr. sc. Vicku Ivančeviću na tom hvalevrijednom uspjehu, vjerujemo kako ćemo i ubuduće čitateljima *Senjskog zbornika* moći predstaviti i druge naše članove koji će postići vrijedne znanstvene rezultate.

Uredništvo

¹ Prema sačuvanoj dokumentaciji, njegovi preci doselili su u Korčulu iz Senja godine 1630. Svoju povezanost s Korčulom i Senjom kolega Ivančević često ističe te s ponosom kaže da je on najstariji korčulanski Senjanin, odnosno senjski Korčulanin.

Prof. dr. Branimir Prpić, predsjednik Povjerenstva, čestita Vicku Ivančeviću na uspješnoj obrani disertacije (Šumarski fakultet, 12. siječnja 1996.).

Odjela za ekologiju i zaštitu šuma Senj, gdje se i danas nalazi. Završio je poslijediplomski studij iz "Oblikovanja prirodnih i rekreacijskih objekata" i pri tome izradio magistarski rad *Posebne namjene šuma crnog bora Senjske drage*. Mentor mu je bio prof. dr. Ivo Dekanić. Svojim radovima sudjelovao je na više kongresa i savjetovanja, a u *Šumarskom listu* bio je dugogodišnji urednik za znanstveno-stručno područje krša. Upisan je u registar istraživača u svojstvu istraživača-suradnika u znanstvenom području šumarstva. Autor je više stručnih radova, uređajnih elaborata i članaka. Bio je član Predsjedništva Hrvatskog šumarskog društva u dva mandata, tajnik Senjskoga šumarskog društva i predsjednik Sekcije za zaštitu čovjekove okolice u Senju i član Savjeta Velebita - parka prirode. Danas je član Komisije za Velebitski botanički vrt, tajnik Komisije za osnivanje šumarskog muzeja u Krasnu, predsjednik senjskog ogranka "Lijepa naša", predsjednik Matice hrvatske - Ogranka Senj i član suradnik Akademije šumarskih znanosti.

Izrađena doktorska disertacija sadrži sveukupno 179 stranica teksta bez proreda. Stranice priloga nisu obrojčane, a sastoje se od 38 tablica, 19 grafikona i

40 slika. Posebna cjelina je dodatak s priložima od 106 stranica. U disertaciji je iskorišteno preko 400 različitih izvora i citirano 119 autora. Šume i šumarstvo dijela hrvatskoga primorskog krša (od Povila kod Novog Vinodolskog do Mandaline - područja Vojne krajine prema civilnoj Hrvatskoj odnosno Dalmaciji) tijekom 19. i 20. stoljeća imali su zapaženu ulogu u cjelokupnom životu tih prostora, koja do sada nije bila ni približno adekvatno valorizirana. U tom razdoblju najistaknutije mjesto pripada posebnoj senjskoj šumarskoj ustanovi Kraljevskom nadzorništvu za pošumljavanje krša krajiškog područja - Inspektoratu za pošumljavanje krševa, goleti i uređenje bujica. U disertaciji su detaljno obrađeni svi segmenti njezina djelovanja od 1878. do 1942. godine, pa je tako objektivno valorizirana njezina uloga i važnost u okvirima šumarstva, ali i sveukupnog života naše uže i šire domovine.

U višegodišnjem radu na izradi disertacije, daleko od znanstvenih središta, autor je mukotrpno skupljao građu i tako je došao u posjed vrijedne povijesne šumarske građe. U prvom dijelu disertacije proučena je i opisana veza između čovjeka istraživanog prostora i njegova okoliša - u prvom redu postojeće ili potencijalne šumske površine. Nakon toga detaljno je obrađena nadgradnja vezana za šumarstvo i njegove stručnjake u pogledu projektiranja, izvođenja i zaštite šumskih površina, kao i svih ostalih posrednih ili neposrednih radova vezanih za šumarstvo ovih krajeva. Pri tome se autor služio znanstvenim metodama pri ovjeri i vrednovanju svih radova. Iako se disertacija velikim dijelom odnosi na područje povijesti šumarstva ovih krajeva, ipak autor stavlja u središnji položaj uzgajanje šuma, i to sjemenarstvo, rasadničarstvo, izbor vrsta i način pošumljavanja, ekologiju i melioraciju krša. Uz to je obrađeno i uređenje bujica kao posebna biološko-tehnička mjera, šumsko građevinarstvo i šumarska ekonomika. Sva područja rada autor stručno analizira, te ih međusobno povezuje i uspoređuje. Istražena dostignuća senjske posebne šumarske ustanove mogu se uspješno primijeniti u sadašnjem, ali i u budućem radu na kršu. Osim toga takav rijetki rad trebao bi biti poticaj mladim šumarskim znanstvenicima za nastavkom daljnjih istraživanja povijesti našeg šumarstva. U našoj struci na žalost se najmanje istražuje njezina povijest, iako taj segment može vrlo dobro poslužiti za bolje definiranje zakonitosti šumarstva. Tijekom istraživanja dolazimo do odgovarajućih rezultata prethodnih naraštaja šumara koji su od velike koristi za sadašnje, ali i za buduće naraštaje. Na taj se način ovom radu daje dimenzija suvremenosti i aktualnosti, a djelovanje posebne senjske šumarske ustanove stavlja se u kontekst kompletnog sagledavanja šumarstva Hrvatske u prošlosti i sadašnjosti.

Povjerenstvo za ocjenu doktorske disertacije - prof. dr. Slavko Matić, predsjednik a ujedno i mentor, te prof. dr. Branimir Prpić i dr. Vlado Topić,

članovi - pozitivno je ocijenilo doktorsku disertaciju, što je Fakultetsko vijeće Šumarskog fakulteta prihvatilo. U prepunoj vijećnici Šumarskog fakulteta pred Povjerenstvom za obranu doktorske disertacije u sastavu: prof. dr. Branimir Prpić, predsjednik, te prof. dr. Slavko Matić i dr. Vlado Topić, članovi, kandidat je uspješno obranio disertaciju.

Tako je naša šumarska struka u razdoblju od 63 godine dobila 118 doktora znanosti. Kao što je poznato, daleke 1923. g. prvi je doktorirao Josip Balen, tadašnji mladi šumarski stručnjak, upravitelj senjskog Nadzomištva. Djelovanje posebne senjske šumarske ustanove potrajalo je 64 godine. Ta dva događaja po vremenskoj su se distanci, dakako, slučajno poklopila, ali možemo ustvrditi da nam nakon toliko vremena ponovno dolazi jedan doktor šumarskih znanosti iz senjskog podneblja. Taj događaj znači daljnju afirmaciju šumarstva na kršu, ali i nastavak djela Josipa Balena - našega najpoznatijeg šumara na kršu.

Postignutim doktoratom znanosti kolega Vicko Ivančević dosegnuo je visinu koja mu omogućuje bolji pogled kao i veće mogućnosti daljnjega bavljenja šumarstvom hrvatskog krša. Poznavajući ljudske i stručne značajke dr. Ivančevića, uvjereni smo kako će uslijediti potpun uspjeh. I još jedanput iskrene čestitke na postignutome doktoratu znanosti.